

Sygn. akt VI K 491/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy VI Wydział Karny w Świdnicy w składzie:

Przewodniczący SSR Maria Ćwik – Kulczycka

Protokolant Dorota Kloc

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej – Renaty Adamkiewicz

i przedstawiciela Urzędu Skarbowego w Ś. – A. J.

po rozpoznaniu w dniach 21 października 2014 roku, 04 grudnia 2014 roku, 24 lutego 2015 roku, 3 marca 2015 roku, 28 kwietnia 2015 roku oraz 11 czerwca 2015 roku

sprawy karnej **H. S.**

urodzonego (...) w (...) (...), syna K. i E. z domu G.

oskarżonego o to, że:

1. w złożonej w dniu 5 października 2009 roku w Urzędzie Skarbowym w Ś., woj. (...), deklaracji VAT-7 dla podatku od towarów i usług za wrzesień 2009 r. w związku z prowadzoną firmą (...) związaną ze sprzedażą hurtową skór, wyprawianiem, garbowaniem, barwieniem skór futerkowych, chowem i hodowlą drobiu oraz sprzedażą pojazdów samochodach, przez podanie danych niezgodnych z stanem rzeczywistym - wskutek zaniżenia podatku należnego o kwotę 8.115 zł w wyniku nieopodatkowania sprzedaży samochodu P. (...) udokumentowanej fakturą VAT nr (...) z dnia 26.09.2009r. na wartość 45.000,00 zł, wskutek zaniżenia podatku naliczonego o kwotę 147,45 zł w wyniku błędnego zsumowania prowadzonego rejestru zakupów za wrzesień 2009r., wskutek zawyżenia podatku naliczonego o kwotę 5.547,22 zł oraz 2,31 zł w wyniku odliczenia wartości wynikających z faktur VAT dokumentujących zakupy towarów nie wykorzystywanych do wykonywania czynności opodatkowanych, a tym samym do prowadzonej działalności gospodarczej między innymi suszarka do bielizny, wąż ogrodowy, smoczki, kieliszki, żel intymny dla kobiet, patelnie, klocki L., albumy fotograficzne, gra piłkarzyki, wino, dezodoranty, maszynki do golenia, kolorowe czasopisma i wiele innych, wskutek zawyżenia podatku naliczonego o kwotę 113,63 zł w wyniku odliczenia wartości wynikającej z faktur dokumentujących zakup paliwa do samochodów osobowych o nr rej. (...) oraz zakupu papierosów, piwa i tygodnika T. (...) – wprowadził w błąd Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ś., narażając na nienależny zwrot podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług w kwocie 13.599,00 zł

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 76§2 kks

2. w złożonych w dniach 24 marca 2011 roku i 26 maja 2011 roku w Urzędzie Skarbowym w Ś., woj. (...), korektach deklaracji VAT-7 dla podatku od towarów i usług za styczeń, luty, marzec 2011r. w związku z prowadzoną firmą (...) związaną ze sprzedażą artykułów spożywczych, przemysłowych, skór oraz w zakresie chowu i hodowli drobiu oraz sprzedaży złomu stali przez podanie danych niezgodnych z stanem rzeczywistym – wskutek niezasadnego odliczenia podatku naliczonego z faktur wystawionych przez sklepy (...), A., C., L., Biedronka, I., Makro (...) and C., sklep (...) zawyżając podatek naliczony wykazany w deklaracjach VAT-7 za styczeń 2011r. o kwotę 7.829,00 zł, za luty 2011r. o kwotę 6.894,00 zł, za marzec 2011r. o kwotę 7.871,00 zł, wskutek stosowania niewłaściwej stawki podatku VAT w wysokości 5% w stosunku do zwierząt żywych (kur), gdy właściwa stawka wynosiła 8% - wprowadził w błąd Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ś., narażając na nienależny zwrot podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku

od towarów i usług w łącznej kwocie 13.701,00 zł, tj. za styczeń 2011r. w kwocie 5.525,00 zł, za luty 2011r. w kwocie 3.576,00 zł, za marzec 2011r. w kwocie 4.600,00 zł

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 76§2 kks w zw. z art. 6§2 kks

I. oskarżonego **H. S.** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie 1 części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa skarbowego z art. 76 § 2 kks i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę grzywny w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawkiiennej wynosi 100 (sto) złotych,

II. oskarżonego **H. S.** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie 2 części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa skarbowego z art. 76 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za to na podstawie art. 76 § 2 kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawkiiennej wynosi 100 (sto) złotych,

III. na podstawie art. 40 § 1 kks w zw. z art. 86 § 1 kk łączy orzeczone w punktach I i II wyroku kary grzywny i wymierza oskarżonemu H. S. karę łączną grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując, iż wysokość jednej stawkiiennej wynosi 100 (sto) złotych,

IV. na podstawie art. 627 pkp zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w łącznej kwocie 670 złotych, w tym opłatę w kwocie 600 złotych.

Sygn. akt VI K 491/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

H. S. prowadzi w M. przy ul. (...) działalność gospodarczą pod nazwą (...) H. S. 2008 roku.

Przedmiotem tej działalności jest sprzedaż artykułów spożywczych, przemysłowych, skór oraz działalności w zakresie chowu i hodowli drobiu, a także dodatkowo sprzedaż złomu stali.

Dowód:

- kopia zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej k. 149-150

- zeznania świadków:

M. S. (1) k665v, 702

J. S. k. 666- 666v

M. S. (2) k 666v-667

W okresie od 3.11.2009 roku do 19.11.2009 roku urząd Skarbowy w Ś. reprezentowany przez komisarza skarbowego K. W., przeprowadził kontrolę w zakresie prawidłowości odprowadzenia podatku VAT za miesiąc wrzesień 2009 roku.

Jako osobę (...) obowiązywały przepisy ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

W wyniku tej kontroli ustalono, że H. S. :

1. zaniżył podatek należny o kwotę 8115, 00 zł w wyniku nie opodatkowania sprzedaży samochodu P. (...) udokumentowanej fakturą VAT nr (...) z dnia 26.09.2009 roku na wartość 45 000,00 zł,

2. zawyżył podatek naliczony do odliczenia o kwotę 147,45 zł w wyniku błędnego zsumowania prowadzonego ręcznie rejestru zakupów za wrzesień 2009 roku

3. zawyżył podatek naliczony o kwotę 5 547,22 zł oraz 2,31 zł w wyniku odliczenia wartości wynikających z faktur VAT dokumentujących zakupy towarów nie wykorzystywanych do prowadzonej działalności gospodarczej,

4. zawyżył podatek naliczony o kwotę 113,63 zł w wyniku odliczenia wartości wynikającej z faktur dokumentujących zakup paliwa do samochodów osobowych o numerach rejestracyjnych (...), a także papierosów, piwa i tygodnika T. (...).

W dniu 09 grudnia 2009 roku Naczelnik Urzędu Skarbowego w Ś. postanowił wszcząć postępowanie podatkowe w sprawie podatku VAT za wrzesień 2009 roku wobec H. S..

dowód:

- ustalenia z kontroli urzędu Skarbowego w Ś. – pismo z dnia 20.11.2009 r. k.1-2

zeznania świadków:

K. G. k.599v-600

K. W. ki. 600- 601

Z. K. k. 601- 601 v

- kopia deklaracji podatku VAT za wrzesień 2009 r. k. 25-25v

- postanowienie US w Ś. k.26

Wskutek wszczętego postępowania decyzją z dnia 09 marca 2010 roku znak (...) - (...) za wrzesień 2009 roku ustalono zobowiązanie w podatku od towarów i usług na kwotę 327 zł . Decyzja ta następnie została uchylona w dniu 29.07.2010 roku przez Dyrektora Izby Skarbowej we W. przy czym zobowiązanie w podatku od towarów i usług za wrzesień 2009 roku ustalono na kwotę 275 zł.

Dowód:

- decyzja Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ś. z dnia 09.03.2010 r. k. 28-38,

- decyzja Dyrektora Izby Skarbowej we W. z dnia 29.07.2010 roku k. 39- 43

Na decyzję tę skargę złożył H. S. przy czym Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu wyrokiem z dnia 28 stycznia 2011 roku, sygnatura I SA/Wr 1162/10 oddalił tę skargę.

Dowód:

- kopia wyroku WSA we Wrocławiu z dnia 28.01.2011 roku k.45-54

Kolejna kontrola z ramienia urzędu skarbowego przeprowadzona została w 2011 roku i obejmowała okres stycznia, lutego i marca 2011 roku.

W styczniu 2011 roku H. S. wskutek nieprawidłowo prowadzonej księgowości doprowadził do zmniejszenia kwoty nadwyżki podatku naliczonego nad należnym podatkiem od towarów i usług do zwrotu na rachunek bankowy w kwocie 7 506,00 zł.

W wyniku tych kontroli ustalono, że H. S. zawyżył w miesiącu lutym 2011 roku kwotę nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do zwrotu na rachunek bankowy o wartość 6 385,00 zł.

Za marzec 2011 roku – jak ustalił komisarz skarbowy - oskarżony zaniżył podatek naliczony do odliczenia o kwotę 382,05 zł, a tym samym zaniżył kwotę nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do zwrotu o kwotę 382 złote.

Dowód:

- informacja o naruszeniu przepisów prawa podatkowego k. 4-8v,12-14

- protokół z kontroli podatkowej k. 496-504

W lutym, kwietniu i maju 2011 roku H. S. złożył deklarację dla podatku od towarów i usług za miesiące styczeń, luty i marzec 2011 roku.

Dowód:

- kopie deklaracji VAT k. 55-60

Decyzją z dnia 27 września 2012 roku znak (...) -160- (...) - (...) Naczelnik Urzędu Skarbowego w Ś. określił:

- za styczeń 2011 roku nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym podatkiem od towarów i usług do zwrotu na rachunek bankowy w wysokości 469,00 zł,

- za luty 2011 roku nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym podatkiem od towarów i usług do zwrotu na rachunek bankowy w wysokości 4 625,00 zł,

- za marzec 20122 roku nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym podatkiem od towarów i usług do zwrotu na rachunek bankowy w wysokości 11 554,00 zł

oraz na podstawie art. 108 ust 1 ustawy z dnia 11.03.2004 roku o podatku od towarów i usług określił za styczeń 2011 roku podatek należny do zapłaty na kwotę 807,00 zł z tytułu następujących faktur VAT: nr (...) z dnia 19.01.2011 roku na kwotę 743,64 zł oraz nr 100 z dnia 31.01.2011 roku na kwotę 63,00 zł.

Dowód:

- kopia decyzji (...) -160- (...) - (...) z dnia 27.09.2012 k. 61-130

Decyzja powyższa została podtrzymana decyzją Dyrektora Izby Skarbowej we W. z dnia 27 grudnia 2012 roku numer (...) -453/12-EK K -41493.

Wskutek wniesienia przez H. S. wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji ostatecznej w zakresie podatku od towarów i usług za styczeń 2011 roku określonego powyższą decyzją Dyrektora Izby Skarbowej we W. w dniu 21 listopada 2013 roku zapadła kolejna decyzja tego organu podatkowego (znak (...) /449-19/13-MS K 40206) odmawiająca stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznej.

Dowód:

- kopia decyzji numer (...) z dnia 27.12.2012 r. k. 131-141

- kopia decyzji (...) k. 165-167

Kolejna decyzja w sprawie H. S. zapadła w dniu 29 maja 2013 roku i wydana została przez Dyrektora Izby Skarbowej we W. w sprawie PT (...) - (...), którą to decyzją utrzymano w mocy decyzję organu I instancji Dyrektora Izby Skarbowej we W. z dnia 18.03.2013 roku, znak (...), w sprawie odmowy uchylecia decyzji ostatecznej dyrektora Izby Skarbowej

we W. z dnia 27.12.2012 r. (...) utrzymującej w mocy decyzję Naczelnika urzędu Skarbowego w Ś. z dnia 27.09.2012 roku nr (...) w przedmiocie rozliczenia podatku od towarów i usług za marzec 2011 roku. W wyniku skargi wniesionej przez oskarżonego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we W. tenże w dniu 09 września 2013 roku wydał postanowienie w sprawie I SA/Wr 1378/13 odrzucające skargę.

Dowód:

- kopia decyzji numer (...) k. 142-145v

- kopia skargi H. S. k. 148-148v

- kopia postanowienia WSA we Wrocławiu z dnia 09.09.2013 r.k. 154-155

Prowadząc działalność gospodarczą oskarżony dokonywał zakupów różnych towarów związanych z tą działalnością, ale także odliczał podatek VAT od rzeczy, które nie były do tej działalności przeznaczone. I tak ustalono na podstawie faktur i paragonów z kas fiskalnych, że oskarżony w koszty prowadzenia działalności gospodarczej zaliczył zakup m.in. suszarki do bielizny, węża ogrodowego, kieliszków, żelu intymnego dla kobiet, klocków LEGO, patelni, albumów fotograficznych, dezodorantów, maszynek do golenia, czasopism, słodyczy, papierosów, alkoholu i wielu innych towarów. Oskarżony przynosił do sklepów paragony w dużych ilościach żądając wystawienia na ich podstawie faktur VAT. Paragony te bywały zniszczone, wymięte, brudne.

- kopie faktur VAT k 202-398 Tom II

- zestawienia faktur VAT k. 439-495

- zeznania świadków:

K. G. k.599v-600

K. W. ki. 600- 601

Z. K. k. 601- 601 v

Ustalono, że w dniu 5 października 2009 roku w Urzędzie Skarbowym w Ś. H. S. w złożonej przez siebie deklaracji podatkowej VAT-7 za wrzesień 2009 roku podał niezgodne ze stanem rzeczywistym dane – wskutek zaniżenia podatku należnego o kwotę 8.115 zł w wyniku nieopodatkowania sprzedaży samochodu m-ki P. (...) udokumentowanej faktura VAT nr (...) z dnia 26 .09.2009 roku na wartość 45 000,00 zł, wskutek zaniżenia podatku naliczonego o kwotę 147,45 zł w wyniku błędnego zsumowania prowadzonego rejestru zakupów za wrzesień 2009 r., wskutek zawyżenia podatku naliczonego o kwotę 5 547,22 zł oraz 2,31 zł w wyniku odliczenia wartości wynikających z faktur VAT dokumentujących zakupy towarów nie wykorzystywanych do wykonywania czynności opodatkowanych, a tym samym do prowadzonej działalności gospodarczej takich jak m.in. suszarka do bielizny, wąż ogrodowy, smoczki, kieliszki, żel intymny dla kobiet, patelnie, klocki L., albumy fotograficzne, gra piłkarzyki, wino, dezodoranty, maszynki do golenia, kolorowe czasopisma i inne, wskutek zawyżenia podatku naliczonego o kwotę 113,63 zł w wyniku odliczenia wartości wynikającej z faktur dokumentujących zakup paliwa do samochodów osobowych o nr (...) i (...) 3G90 oraz zakupu papierosów, piwa i tygodnika T. (...). Podjęte przez oskarżonego działania wprowadziły w błąd Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ś. narażając na nienależny zwrot podatku naliczonego w kwocie 13 599,00 zł.

Natomiast w odniesieniu do należności podatkowych za styczeń, luty i marzec 2011 roku łączna kwota opiewa na sumę 13 701,00 zł, co jest wynikiem niezasadnego odliczenia przez oskarżonego podatku naliczonego z faktur wystawionych przez sklepy (...), L., Biedronka, A., C., Makro (...) and C. oraz sklep (...) na skutek zawyżenia podatku naliczonego wykazanego w deklaracjach VAT-7 za styczeń 2011 o kwotę 7829,00 zł, za luty 2011 r. o kwotę 6894,00 zł, za marzec 2011 r. o kwotę 7 871,00, wskutek stosowania niewłaściwej stawki podatku VAT w wysokości 5% w stosunku do zwierząt żywych – kur, podczas gdy właściwa stawka wynosiła 8 %. Działaniem swoim oskarżony wprowadził w błąd

Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ś. narażając na nienależny zwrot podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług w łącznej kwocie 13 701,00 zł tj. za styczeń 2011 – 5 525,00 zł, za luty 2011 w kwocie 3 576,00, za marzec 2011 r. w kwocie 4600,00 zł.

Dowód:

- ustalenia z kontroli urzędu Skarbowego w Ś. – pismo z dnia 20.11.2009 r. k.1-2

zeznania świadków:

K. G. k.599v-600

K. W. ki. 600- 601

Z. K. k. 601- 601 v

- protokół z kontroli podatkowej k. 496-504

- kopia deklaracji podatku VAT za wrzesień 2009 r. k. 25-25v

- kopie deklaracji VAT k. 55-60

- pismo z urzędu Skarbowego w Ś. kierowane do oskarżonego - k. 9,524

- pisma oskarżonego - 10-11, 22,124,161

- listę zaległości na dzień 20.03.2014 roku - k. 14

- protokół z dnia 17 marca 2014 roku - k. 23

- skargi oskarżonego - k. 148,160,522-523

-zaświadczenie o wpisie do ewidencji - k. 149-150

- protokół kontroli podatkowej k 151-152

Oskarżony H. S. posiada obywatelstwo niemieckie. Ma wykształcenie średnie, z zawodu jest rolnikiem. Z tytułu prowadzonej działalności rolniczej osiąga dochód w wysokości 5000 zł miesięcznie. Jest żonaty, nie ma na utrzymaniu nikogo.

Nie był dotychczas karany sądownie.

Dowód:

- dane osobopoznawcze k. 20, 177, 583

- dane o karalności k. 168

Przesłuchany w postępowaniu skarbowym oskarżony nie przyznał się do winy.

Przesłuchany przed Sądem na rozprawie w dniu 21 października 2014 roku oskarżony również nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, iż uważa, że Urząd Skarbowy nałożył na niego podatki których nie ma tzn. podatek obrotowy i od straty. Wyjaśnił, że kupował towary, sprzedawał towary i korygował podatek VAT. Jeśli jakiś towar chciała kupić od niego żona, to sprzedawał i odprowadzał z tego tytułu podatek.

Oskarżony wyjaśnił, że wino kupował dla bydła, tak samo piwo i wódkę dawał zwierzętom, w tym kurom. Suszarkę kupił na potrzeby własne, a następnie odsprzedał, wąż ogrodowy także kupił na potrzeby własne. Inne towary jak smoczki czy prezerwatywy odsprzedał.

Zdaniem oskarżonego Urząd Skarbowy raz uznaje wszystkie jego zakupy, a w innych miesiącach nie uznaje. Jego zdaniem postępowanie administracyjne powinno być w tej sprawie wznowiono i powinna zostać wydana nowa decyzją z powodu rażącego naruszenia prawa na podstawie art. 240 ordynacji podatkowej.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k.177-178, 583-584

Z uwagi na oświadczenie oskarżonego złożone na rozprawie w dniu 04 grudnia 2014 roku, iż leczył się psychiatrycznie powołano biegłych lekarzy psychiatrów.

W wydanej opinii sądowo – psychiatrycznej na podstawie analizy akt sprawy oraz po przeprowadzeniu badania psychiatrycznego biegli orzekli, iż:

- oskarżony H. S. nie cierpi na chorobę psychiczną w znaczeniu psychozy, niedorozwój umysłowy ani na inne krótkotrwałe zaburzenia czynności psychicznych,

- u oskarżonego stwierdzono zespół zależności alkoholowej w obecnie deklarowanej abstynencji oraz organiczne zaburzenie osobowości,

- tempore criminis oskarżony miał zdolność rozpoznania znaczenia czynów jak i do pokierowania swoim postępowaniem – nie zachodzą w stosunku do niego warunki z art. 31§1 i 2 kk,

- oskarżony może brać udział w toczącym się postępowaniu - stawać przed Sądem i składać wyjaśnienia, a ewentualna kara pozbawienia wolności odbywać w zwykłym zakładzie karnym.

Dowód:

- opinia sądowo – psychiatryczna k. 620-622

Sąd zważył co następuje

Sprawstwo i wina oskarżonego w zakresie zarzucanych mu czynów nie budzą wątpliwości.

Sąd ustalenia faktyczne oparł przede wszystkim na ustaleniach poczynionych przez organy kontroli skarbowej w wyniku przeprowadzonych przez nie u oskarżonego kontroli podatkowych, w tym w oparciu o zebrana dokumentację. Nadto Sąd wziął pod uwagę zeznania świadków K. G., K. W. i Z. K.. W poczet materiału dowodowego do ustalenia stanu faktycznego Sąd zaliczył także pismo z Urzędu Skarbowego w Ś. kierowane do oskarżonego - k. 9,524, pisma oskarżonego - 10-11, 22,124,161, listę zaległości na dzień 20.03.2014 roku - k. 14, protokół z dnia 17 marca 2014 roku - k. 23, skargi oskarżonego - k. 148,160,522-523, zaświadczenie o wpisie do ewidencji - k. 149-150, protokół kontroli podatkowej k 151-152.

Sąd uznał jako pełnowartościowy materiał dowodowy dokumentację zebraną przez Urząd Skarbowy w Ś. na potrzeby niniejszej sprawy. Wiarygodność i rzetelność tej dokumentacji nie budzi zastrzeżeń ze strony Sądu.

Sąd za w pełni wiarygodne uznał zeznania świadków – osób przeprowadzających kontrole skarbowe u oskarżonego. Zeznaniom tych świadków Sąd dał wiarę albowiem są one spójne i logiczne, a świadkowie ci są osobami postronnymi nie mają żadnego interesu, by zeznawać na niekorzyść oskarżonego.

Świadek K. G. zeznała, że przeprowadzała u oskarżonego kontrolę dotyczącą okresu styczeń, luty 2011 roku w trakcie której stwierdziła nieprawidłowości. Polegały one na tym, że oskarżony na podstawie dużej ilości paragonów fiskalnych, po wystawieniu przez sklepy faktur VAT za towary uwidocznione na tych paragonach na ich podstawie dokonywał odliczenia podatku naliczonego, na co nie pozwalają przepisy. Asortyment towarów kupowanych przez oskarżonego był szeroki. Część z tych towarów miała służyć dalszej odsprzedaży, z tym, że H. S. kupował duże ilości potwierdzone paragonami, fakturami, natomiast w chwili ich odsprzedaży nabijał na kasę fiskalną całe grupy asortymentowe towarów zamiast pojedynczo. Wskutek takiego działania oskarżonego ciężko było – zdaniem świadka - stwierdzić, czy dokonywane zakupy znalazły odzwierciedlenie w sprzedaży. Świadek nie potrafił szczegółowo wskazać czy w czasie kontroli były paragony z tego samego czasu zakupu z różnych sklepów, trudno jednak wymagać od świadka, by po upływie prawie 4 lat od kontroli pamiętał wszystkie szczegóły. Świadek zeznał ponadto, że wiadomym mu jest, iż ze strony sklepów były doniesienia, że oskarżony przynosi dużą ilość paragonów, które były niekiedy brudne, wymięte, nieczytelne i na ich podstawie żąda wystawienia na niego faktury VAT.

Świadek K. W. zeznała, że u oskarżonego przeprowadzała kontrolę za wrzesień 2009 roku oraz od stycznia 2011 roku do marca 2011 roku. Nieprawidłowości ujawnione w trakcie tej kontroli dotyczyły samochodu osobowego marki P., co do którego przy jego sprzedaży oskarżony zastosował niezgodnie z przepisami zwolnienie od podatku. Kolejną nieprawidłowością było to, że oskarżony naliczył podatek naliczony z faktur VAT dokumentujących zakup paliwa do pojazdów samochodowych na fakturach na których nie widniały numery rejestracyjne samochodu, co jest warunkiem niezbędnym do odliczeń.

W czasie kontroli zarzucono oskarżonemu, że dokonywał zakupu szerokiego asortymentu towarów nie związanych z prowadzoną przez niego w 2009 roku działalnością gospodarczą – sprzedażą jajek z własnej hodowli kur i sprzedażą skór owczych. W czasie kontroli podatkowej jak zeznał świadek oskarżony twierdził, że duże ilości alkoholu, mięsa, wędlin, nabiału kupuje dla kur, natomiast nie stwierdzono w czasie kontroli by artykuły te znajdowały się w kurnikach.

Zeznania powyższych świadków znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadka Z. K., która brała udział w kontroli podatkowej w 2009 roku. Zdaniem świadka największą nieprawidłowością było nadmierne kupowanie przez oskarżonego artykułów codziennego żytku i wykazywanie tego w rejestrach zakupów VAT, w ewidencji zakupów dokonywanych na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej. W sprzedaży te artykuły już nie figurowały, a zatem nie był to dla oskarżonego towar handlowy. Świadczy o tym także i to, że towary odsprzedane przez oskarżonego powinny znaleźć się w rejestrze sprzedaży i powinny być na nie wystawione faktury VAT. Świadek zeznał, że w następnych miesiącach też prowadzone były u oskarżonego kontrole i też nie było tych towarów ujętych w ewidencji sprzedaży. Według dokumentacji zakupów ilość kupionych przez oskarżonego towarów była tak duża, że faktycznie przekraczała możliwości ich wykorzystania przez jedną rodzinę.

Nawet jeśli świadkowie powyżej wskazani nie pamiętali szczegółów, to nie można dyskwalifikować wartości zeznań tych świadków tylko dlatego, że nie pamiętają treści dokumentów, ustaleń pokontrolnych. Sąd nie dał wiary zeznaniom złożonych przez M. S. (1). Świadek M. S. (1) – żona oskarżonego zeznała, że jak potrzebowała jakichkolwiek rzeczy, to oskarżony jechał po nie do sklepu. Zeznała, że utrzymuje męża z własnych pieniędzy i z jej pieniędzy dokonywane są zakupy. Stwierdziła, że oskarżony – mimo tego, iż nie mają rozdzielności majątkowej - robi zakupy, które następnie świadek od niego odkupuje płacąc mu za nie. Następnie zeznała, że karmiła kury hodowane przez oskarżonego produktami spożywczymi np. mlekiem, konserwami, mięsem po przeróbce, pszenicą, soją, słonecznikiem, kukurydzą i do niektórych pasz dodawała piwo, wódkę, wino lub whisky. Zeznała, że oskarżony dalej hoduje kury i karmi je tak jak poprzednio. Co do ilości posiadanych przez małżeństwo środków finansowych i stanu majątku w postaci nieruchomości i osób będących ich właścicielami, świadek zeznał, że to oskarżony zajmuje się sprawami finansowymi, a ona nie posiada wiedzy na ten temat.

Świadek J. S. – synowa oskarżonego zeznała, że kiedy ona karmiła kury, to karma była z reguły już przygotowana, ale alkohol dla kur stał w pojemnikach.

Świadek M. S. (2) zeznał, że jego ojciec prowadził rozległą działalność gospodarczą, a w latach 2008 – 2011 utrzymywał się z działalności polegającej na hodowli kur. Nadto zeznał, że koszty utrzymania domu ponosi oskarżony, natomiast matka dokonywała zakupów środków chemicznych, artykułów spożywczych od swojego męża tj. oskarżonego. Świadcowi nie jest wiadomym dlaczego jego matka nie dokonywała zakupów sama, jak również nie wie czy płaciła oskarżonemu za zakupiony od niego towar – czy były to formalne zakupy. Świadek potwierdził, że sam osobiście jeden czy dwa razy dolewał do karmy dla kur piwo i jest mu wiadomym, że oskarżony dolewał wódki lub whisky. Według zeznań świadka dokonywał on na potrzeby oskarżonego zakupów w dużych marketach pod W. kilkakrotnie w ciągu jednego dnia w każdym z marketów.

Sąd zeznaniom świadków M. S. (3), J. S. i M. S. (2) nie dał wiary w całości. Świadcowie ci są osobami najbliższymi dla oskarżonego i logicznym jest, iż zeznawać będą na jego korzyść. Z doświadczenia życiowego Sądu wiadomym jest, iż nie jest realne prowadzenie wspólnego gospodarstwa domowego przez małżonków polegające na codziennym odsprzedawaniu jednemu z małżonków towarów nabytych z pieniędzy drugiego z małżonków, zwłaszcza w ilościach hurtowych. Z wyżej wymienionych względów zeznaniom powyższych świadków trudno przyznać walor wiarygodności, albowiem są one zdaniem Sądu uzgodnioną uprzednio wspólną wersją mającą na celu wyłącznie obronę oskarżonego przed stawianymi mu zarzutami.

Zeznania tych świadków w świetle zebranego materiału dowodowego jawią się jako wręcz naiwne, pozbawione zdrowego rozsądku, jednostronnie bezkrytyczne wobec oskarżonego i świadków jako osób je składających.

Sąd nie dał wiary także wyjaśnieniom oskarżonego, bowiem stoją one w zupełnej sprzeczności z ustaleniami z kontroli oraz zeznaniami świadków K. G., K. W. oraz Z. K.. Oskarżony - wbrew jego twierdzeniom - nie cierpi na nieuleczalną chorobę psychiczną.

Z opinii biegłych, którą Sąd uznał za logiczną, rzeczową i pełną wynika, że oskarżony tempore criminis oskarżony miał zdolność rozpoznania znaczenia czynów jak i do pokierowania swoim postępowaniem – nie zachodzą w stosunku do niego warunki z art. 31§1 i 2 kk, może on brać udział w toczącym się postępowaniu - stawać przed Sądem i składać wyjaśnienia, a ewentualną karę pozbawienia wolności odbywać w zwykłym zakładzie karnym. Sąd nie znalazł podstaw by kwestionować wartość dowodową tej opinii.

Co do swojej choroby psychicznej, to najpierw oskarżony na rozprawie w dniu 21 października 2014 roku podał, iż nie leczył się odwykowo, psychiatrycznie ani neurologicznie, następnie na rozprawie w dniu 4 grudnia 2014 roku podał, że leczył się w przeszłości psychiatrycznie lecz nie powie gdzie i kiedy, by w końcu po sporządzeniu opinii sądowno - psychiatrycznej w dniu 28 kwietnia 2015 roku stwierdzić, że był w zakładzie psychiatrycznym lecz nie w charakterze pacjenta a jako opiekun. Zmieniana wielokrotnie przez oskarżonego w tym zakresie wersja świadczy o tym, że oskarżony będąc zdrowym psychicznie uznaje to jako element swojej linii obrony bądź usiłuje wprowadzić Sąd w błąd, zasiać dalszą wątpliwość co do stanu jego poczytalności co w konsekwencji zmierzać ma do dalszego przedłużania postępowania.

Podana przez oskarżonego wersja jakoby hurtowe ilości artykułów spożywczych, w tym napojów alkoholowych, przeznaczał na potrzeby prowadzonej przez siebie hodowli kur stanowi także przyjętą przez niego linię obrony. Wyjaśnienia oskarżonego stoją w zupełnej sprzeczności z dowodami w postaci dokumentów księgowych i wyników kontroli skarbowej. Fakt korzystania przez oskarżonego z możliwości zaskarżania orzeczeń w postępowaniu skarbowym lub składania w nim skarg i wniosków nie ma wpływu na proces karny.

W efekcie oskarżonemu zarzucono dopuszczenie się przez niego przestępstwa skarbowego z art. 76§2 kks, które polegać miało na złożeniu w dniu 5 października 2009 roku w Urzędzie Skarbowym w Ś. deklaracji VAT-7 – dla podatku od towarów i usług za wrzesień 2009 roku w związku z prowadzoną firmą (...) związaną ze sprzedażą hurtową skór, wyprawianiem, garbowaniem, barwieniem skór futerkowych, chowem i hodowlą drobiu oraz sprzedażą pojazdów samochodowych, przez podanie niezgodnych ze stanem rzeczywistym - wskutek zaniżenia podatku należnego o kwotę 8.115 zł w wyniku nieopodatkowania sprzedaży samochodu m-ki P. (...) udokumentowanej faktura VAT nr (...) z dnia 26 .09.2009 roku na wartość 45 000,00 zł, wskutek zaniżenia podatku naliczonego o kwotę 147,45

zł w wyniku błędnego zsumowania prowadzonego rejestru zakupów za wrzesień 2009 r., wskutek zawyżenia podatku naliczonego o kwotę 5 547,22 zł oraz 2,31 zł w wyniku odliczenia wartości wynikających z faktur VAT dokumentujących zakupy towarów nie wykorzystywanych do wykonywania czynności opodatkowanych, a tym samym do prowadzonej działalności gospodarczej takich jak m.in. suszarka do bielizny, wąż ogrodowy, smoczki, kieliszki, żel intymny dla kobiet, patelnie, klocki L., albumy fotograficzne, gra piłkarzyki, wino, dezodoranty, maszynki do golenia, kolorowe czasopisma i inne, wskutek zawyżenia podatku naliczonego o kwotę 113,63 zł w wyniku odliczenia wartości wynikającej z faktur dokumentujących zakup paliwa do samochodów osobowych o nr (...) i (...) 3G90 oraz zakupu papierosów, piwa i tygodnika T. (...) – wprowadził w błąd Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ś. narażając na nienależny zwrot podatku naliczonego w kwocie 13 599,00 zł.

Nadto oskarżonemu zarzucono, że w złożonych w dniach 24 marca 2011 roku i 26 maja 2011 roku w Urzędzie Skarbowym w Ś. korektach deklaracji VAT-7 dla podatku od towarów i usług za styczeń, luty, marzec 2011 roku w związku z prowadzoną firmą (...) związaną ze sprzedażą artykułów spożywczych, przemysłowych, skór oraz w zakresie chowu i hodowli drobiu i sprzedaży złomu stali przez podanie danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym - wskutek niezasadnego odliczenia przez oskarżonego podatku naliczonego z faktur wystawionych przez sklepy (...), L., B., S., C., Makro (...) and C. oraz sklep firmowy „:M.” na skutek zawyżenia podatku naliczonego wykazanego w deklaracjach VAT-7 za styczeń 2011 o kwotę 7829,00 zł, za luty 2011 r. o kwotę 6894,00 zł, za marzec 2011 r. o kwotę 7 871,00, wskutek stosowania niewłaściwej stawki podatku VAT w wysokości 5% w stosunku do zwierząt żywych – kur, podczas gdy właściwa stawka wynosiła 8 % - wprowadził w błąd Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ś. narażając na nienależny zwrot podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług w łącznej kwocie 13 701,00 zł tj. za styczeń 2011 – 5 525,00 zł, za luty 2011 w kwocie 3 576,00, za marzec 2011 r. w kwocie 4600,00 zł., tj. o przestępstwo skarbowe z art. 76§2 kks w zw. z art. 6§2 kks.

Art. 76 § 1kks penalizuje zachowanie sprawcy polegające na wprowadzeniu właściwego organu w błąd, czyli wywołania, zarówno poprzez działanie, jak i zaniechanie, stanu rozbieżności między danymi posiadanymi przez organ a obiektywną rzeczywistością. Wprowadzenie właściwego organu w błąd nastąpi zarówno wtedy, gdy podane zostaną okoliczności, których rzeczywistość nie zawiera lub zawiera je, ale zostaną one zniekształcone, jak i wówczas, gdy nie zostaną podane okoliczności, które w rzeczywistości zaistniały, skutkiem czego następuje narażenie na nienależny zwrot podatkowy lub bezpodstawny zwrot podatku.

Zasady zwrotu podatku od towarów i usług wskazane zostały w art. 86 i n. ustawy z 11 marca 2004 r. o VAT.

W § 2 art. 76 kks przewidziano typ uprzywilejowany, stanowiąc, że "jeżeli kwota bezpodstawnie żądana jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych".

Za „małą wartość” zgodnie z art. 53§ 14 kks przyjmuje się wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia.

"Wprowadzenie w błąd" może polegać na „podaniu danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym lub zatajeniu rzeczywistego stanu rzeczy" (SN w wyroku z dnia 19 marca 2008 r., II KK 347/07)

W systemie podatkowym obowiązującym na terytorium RP obowiązuje zasada „samoobliczania podatku”.

Z komentarza do art. 76 kks autorstwa P. K. (Lex (...)) wynika, że „procedura samoobliczenia nakłada na podatnika szczególne obowiązki w zakresie ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego, przy określaniu których podatnik zobowiązany jest do wykorzystania wszystkich regulacji prawa podatkowego mających wpływ na treść i rozmiar obowiązku podatkowego. W szczególności "podatnik dokonujący samoobliczenia podatku po pierwsze musi złożyć deklarację zawierającą oświadczenie co do faktycznie poniesionych wydatków i uzyskanych przychodów. Po drugie musi samodzielnie dokonać oceny, które z tych wydatków należy właściwie zakwalifikować jako podlegające odliczeniu" (uzasadnienie wyroku TK z dnia 12 września 2005 r., SK 13/05, OTK-A 2005, nr 8, poz. 91). Oparcie systemu ustalania istnienia oraz wysokości zobowiązania podatkowego na założeniu dokonywania przez podmiot zobowiązany samodzielnego ustalenia zobowiązania podatkowego oraz zastrzeżenie dla organów

skarbowych wyłącznie funkcji kontrolnych sprawia, że konieczne jest wprowadzenie do ustawodawstwa regulacji służących "zagwarantowaniu przestrzegania nakładanych przez materialne prawo podatkowe obowiązków". Pozwala to konstatować, że penalizacja zachowań polegających na nierzetelnym wykonywaniu czynności związanych z procedurą samoobliczenia podatku w kontekście określonych w przepisach prawa podatkowego instytucji nadpłaty oraz zwrotu jest elementem niezbędnym dla zabezpieczenia prawidłowego sposobu wykonywania powinności ciążących na podatnikach w zakresie rzetelnego i zgodnego z prawdą ustalenia istnienia oraz wysokości zobowiązania podatkowego oraz właściwego korzystania z uprawnień do pomniejszania wysokości zobowiązania podatkowego".

Zauważyć należy, że obowiązki podatkowe służą realizacji interesów finansowych Skarbu Państwa oraz innych uprawnionych podmiotów związanych z określonym w przepisach prawa podatkowego obowiązkiem dokonania zwrotu na rzecz uprawnionych podmiotów określonych kwot w wyniku realizacji określonych w przepisach prawa regulacji dotyczących nadpłaty lub zwrotu. Konsekwencją zwrotu jest w każdym przypadku pomniejszenie przychodów Skarbu Państwa lub innego uprawnionego podmiotu o kwoty stanowiące podstawę zwrotu. Zatem za przedmiot ochrony z art. 76 kks uznać należy interes Skarbu Państwa lub innych uprawnionych podmiotów.

Zgodnie z obowiązującą wykładnią prawną dla pełnej oceny karnoprawnej ustalonego każdorazowo stanu faktycznego i dokonania właściwej subsumpcji należy zawsze w pierwszej kolejności poczynić ustalenia w zakresie rekonstrukcji zamiaru sprawcy, który wyznacza granicę odpowiedzialności.

W niniejszej sprawie zamiar oskarżonego jest jednoznaczny – swoim działaniem chciał narazić Skarb Państwa na nieuzasadnione na uszczuplenie wskutek niezasadnego odliczania przez siebie podatku VAT, wskutek zaniżania podatku VAT w odniesieniu do sprzedaży swojego samochodu, odliczania wartości wynikających z faktur za zakup towarów nie przeznaczonych do prowadzonej przez niego działalności gospodarczej.

Sąd wymierzając oskarżonemu karę zobowiązany był przepisem do wymierzenia kary grzywny w wysokości do 720 stawek dziennych.

W odniesieniu do pierwszego z zarzucanych oskarżonemu czynów tj. art. 76§2 kks Sąd wymierzył mu karę grzywny w wysokości 40 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwocie 100 złotych. Natomiast za czyn z art. 76§2 kks w zw. z art. 6§2 kks opisany w pkt II części wstępnej wyroku, Sąd wymierzył także karę grzywny w wysokości 40 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwocie 100 złotych.

Na podstawie art. 40§1 kks w zw. z art. 86§1 kk orzeczone w pkt I i II wyroku kary grzywny Sąd połączył i wymierzył oskarżonemu karę łączną grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej wynosi 100 złotych.

Orzekając karę w powyższym wymiarze Sąd wziął pod uwagę jako okoliczność łagodząca uprzednią niekaralność oskarżonego. Przy ustalaniu ilości stawek grzywny oraz wysokości kwotowej jednej dziennej stawki grzywny Sąd wziął pod uwagę możliwości finansowe oskarżonego. W ocenie Sądu wymierzona kara stanowić powinna należną odpłatę za popełniony czyn mając na względzie stopień społecznej szkodliwości czynu, wartość uszczuplenia podatku i spowoduje, że oskarżony w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego i jeśli nie z powodu zrozumienia niewłaściwości swojego postępowania to przynajmniej ze strachu przed finansowymi jego konsekwencjami.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk zasądzając od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w łącznej kwocie 670 zł, w tym opłatę w kwocie 600 złotych -zgodnie z art. 3.1 ustawy o opłatach w sprawach karnych, stanowiącą równowartość 10% orzeczonej kary grzywny.